

Klass: Insecta (egentliga insekter), **Ordning:** Diptera (tvåvingar), **Familj:** Gasterophilidae (magstyng), **Släkte:** *Gasterophilus*, **Art:** *Gasterophilus pecorum* (Fabricius, 1794) **Synonymer:**

Kännetecken

Häststyng är stora, något humlelika, flugor med brungul pälsklädd kropp. Huvudet är halvrunt med små antenner insjunkna i en grop, med rund tredje led och naket antennborst. Hos *G. pecorum* är tredje antennleden inte större än andra leden. Mundelarna är rudimentära. Vingarna hos *G.pecorum* har vanligen ett svart tvärband på vingmitten och en svart spetsfläck. Bakkroppen är något smalare än mellankroppen och honan har ett utskjutande äggläggingsrör (men kortare hos *G. pecorum* än andra arter i släktet). Benen är relativt korta.

Utbredning och status

I Norden endast ett fåtal 1800-talsfynd. Sparsamt spridd i Europa. För övrigt utbredd i Nordafrika, Främre Orienten och den orientaliska regionen. Med människans hjälp har häststyngen spridit sig långt utanför sina naturliga utbredningsområden.

Ekologi

Styngflugorna lever som imago endast en kort tid och intar ingen föda. Larven lever i magtarmkanalen hos hästar (vissa arter på åsnor och zebror). Medan övriga arter lägger ägg på hästarnas hår så lägger *G. pecorum* äggen på gräs och andra växter i närheten av betande hästar. Äggen kan överleva flera veckor och produceras i stort antal (upp till 2500). När det infekterade gräset betas kläcks äggen och larverna lever sina två första stadier vid hästens tungrot eller svalg och tredje stadiet i hästens mage (andra arters larver lever ofta i tunn- eller tjocktarmen). Larverna har kraftiga munhakar och dubbla borstkransar på varje led och kan haka sig fast vid magslemhinnan. Efter nästan ett år är larven fullvuxen och låter sig följa med ekskrementerna ut och förpuppar sig i marken. Normalt kan hästens eget försvar eliminera antalet infekterande larver (upp till 70 %) och under normala förhållanden klarar hästen ett tämligen stort antal larver. En kraftig infektion av häststyng påverkar dock hästens hälsa negativt och under svåra betes- och väderförhållanden kan detta leda till värdjurets död. Parasiterna är lätta att bekämpa med veterinärmedicinska metoder och är sannolikt orsak till att många styngflugor idag är nationellt utdöda. Med transport och handel med hästar kan *G. pecorum* lätt återinföras.

Hot

Frikostig användning av veterinärmedicinska metoder.

Åtgärder

Inga åtgärder är aktuella eller motiverade.

Litteratur

Andersson, H. 1988. De svenska styngen. *Entomologisk Tidskrift* 109: 31-41.

Minár, J. 2000. Fam. Gasterophilidae. *Contribution to a manual of Palaearctic Diptera*. Appendix. 455-466.

Författare

Roger Engelmark 2011